

Budapest, 1922. március 19. – Budapest, 1998. augusztus 15.

Apja banktisztviselő volt. A fővárosban, az Eötvös József Főreáliskolában érettségizett. 1944-ben vegyészmérnöki, 1948-ban műszaki doktori oklevelet szerzett a budapesti műszaki és gazdaságtudományi egyetemen. 1944-ben a budapesti egyetem szervesetlen kémia tanszékén tanársegéd, 1945. áprilistól a kémia technológiai tanszékén adjunktus. 1948–1949-ben a Magyar Ásványolaj-és Földgázkísérleti Intézet osztályvezetője, 1949–1950-ben az általa megszervezett Nehézvegyipari Kutatóintézet igazgatója. 1950–1953-ban a veszprémi egyetem szervesetlen kémiai tanszékén docens, 1953–1963-ban tanszékvezető egyetemi tanár; 1950-1952-ben, 1954-1961-ben a veszprémi vegyipari egyetem dékánja, 1961–1963-ban rektora. 1953–1954-ben a Nehézipari Minisztérium nehézszerkezetipari igazgatóságának vezetője, 1955–1956-ban az MTA elnökségi titkárságának vezetője, 1960–1963-ban az MTA Műszaki Kémiai Kutató Laboratórium igazgatóhelyettese. 1963. december 26. és 1974. május 13. között művelődésügyi miniszterhelyettes, 1966-74-ben az MTA Műszaki Kémiai Kutatóintézet igazgatója, 1987-től kutatóprofesszor. 1974. május 13-ától művelődésügyi, 1974. június 21-étől 1980. június 27-ig oktatási miniszter volt. 1980-91-ben a BME kémia tanszékén tanszékvezető egyetemi tanára, 1981. júliustól 1987-ig az egyetem rektora. Az MTA tagja 1964-ben lett, elnökségi tag 1985. májustól 1990. májusig, alelnök 1980. május és 1985. május között volt. A MTESZ alelnöke, 1981-1989-ben a Hazafias Népfront alelnöke. Kossuth-díjat 1961-ben kapott. 1948-tól tagja a Magyar Kommunista Pártnak, MDP, majd MSZMP tag volt. 1960 és 1969 között az MSZMP Központi Népi Ellenőrzési Bizottság tagjaként is tevékenykedett.